

N:o 28.

Af Herr **P. Engman**: *Om traktaments- och skjutsersättning åt nämndemän under ting och tingsresor.*

Då jag har mig bekant att frågan om underdomstolarnes å landet omorganisation genom enskild motion kommer att bringas å bane vid innevarande riksdag, och då dervid antagligen kommer att framläggas det förslag derför, eller stadgar för allmänna underdomstolarne å landet, som de af Kongl. Maj:t i nåder förordnade kommitterade under den 30 Maj 1868 afgifvit, har jag ansett mig böra fästa Riksdagens uppmärksamhet derpå, att nämndemän skola tjenstgöra under en tid af sex år och derunder vara skyldige att uppvakta på många ställen, synnerligast inom södra och mellersta Sverige, vid ända till elfva lagtima ting årligen, utan all ersättning hvarken för resor till eller ifrån tingsstaden, eller något slags traktamente under tingen; dertill kommer att på många ställen, synnerligast i de norra orterna, tingsresorna måste göras ganska långa vägar, ända till 10 å 12 mil, om ock ej lika ofta som uti södra och mellersta Sverige. Att dylikt är orimligt och obilligt, hoppas jag en hvar, som opartiskt bedömer saken, skall finna och villigt medgifva; kommitterade hafva ock yttrat, att de »visserligen icke förbisett, att på en del ställen nämndemanskallet betraktas, ej såsom ett eftersträfvansvärdt förtroende, utan såsom ett besvärligt åliggande, hvilket de mera bildade gerna undandraga sig, samt att sådant möjligen kan föranleda dertill att de för kallet lämpligaste icke alltid blifva valde.» Detta kommitterades yttrande är en sanning under nuvarande förhållanden då blott högst 3:ne ting om året hållas, huru mycket mera tryckande skall det då ej blifva att bevista ända till elfva lagtima ting årligen utan den ringaste ersättning. En förordning af, om jag minnes rätt, år 1823 stadgar visserligen, att de nämndemän, som äro hållskjutsskyldige, skola under tjenstetiden vara derifrån befriade, hvaremot de nämndemän, som äro reservskjutsskyldige, icke lagligen ega någon skjutsfrihet, och vare dermed huru som helst, så tror jag att, om och då den nya lagskipningen på landet kommer till stånd, det ej skall kunna betraktas annat än som rättvisa, om de, som hafva fått sina medborgares förtroende att deltaga uti lagskipningen, derföre erhålla någon liten godtgörelse af dem, som satt dem att utöfva detta kall. Min mening är derföre hvarken

att staten skall betungas med nya löntagare, eller att nämndemännen skola lönas så, att befattningen blir eftersträfvansvärd, men min tanke är, att landsbygdens innevånare lika gerna kunna något litet aflöna sina nämndemän, som städernas innevånare måste aflöna ledamöterna i Rådhus-rätterna. — Att hitta det rätta beloppet har sig visserligen ej så lätt, men såsom närmast jemnförlige anser jag dock gode männen vid laga skiftesförrättningar och dessa äro berättigade till en ersättning af 3 R:dr R:mt per dag jemte skjuts efter en häst till och från förrättningsstället; om en dylik ersättning bestämmes till nämndemännen att utgå från de valdistrikt för hvilka de blifvit valda, och om denna ersättning utgår efter samma grunder som rösträtten vid nämndemansval blifvit föreslagen att utöfvas, tror jag att man kommer rättvisan närmast.

Jag vågar därför föreslå,

det Riksdagen beslutar, att efter det ny stadga och ordning för underdomstolarne å landet blir gällande, nämndemän skola af sina valmän åtnjuta traktamente efter 3 R:dr R:mt per dag under ting och tingsresor, äfvensom skjuts efter en häst till och från tingsstaden.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1872.

P. Engman,

från Vester-Norrlands län.

N:o 29.

Af Herr **H. Bexelius**: *Om vidtagande af vissa åtgärder till försäkrande af betingade födorådsförmåner från sådana lägenheter, som omföras från krono till skatte.*

(Återtagen af Motionären).
